

РЕШЕНИЕ

№ 5446

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5399** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във вр. с чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗК [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез адв. З. В. от САК, срещу Решение № 80950 от 03.05.2020год. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 - ти състав по НАХД № 21762/2018 г., с което е потвърдено издаденото от зам. председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ НП № Р - 10 - 1015/16.11. 2018г.Със същото на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка е ал. 1, т. 2 от КЗ във връзка е параграф 1, т. 51 от ДР на КЗ, за нарушение по чл. 20, ал. 2 от Наредба № 49 от 16.10.2014год.Твърди се, че оспореното решение е неправилно, като постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. В жалбата са изложени подробни съображения в тази насока. Иска се отмяна решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът - Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. С. изразява становище за неоснователност на жалбата в представени писмени бележки и в съдебно заседание. Претендира юрисконсултско възнаграждение.Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско

възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което решението на СРС като законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК, в 14- дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление № Р - 10 - 1015/16.11.2018г. Със същото на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ във връзка с параграф 1, т. 51 от ДР на КЗ, за нарушение по чл. 20, ал. 2 от Наредба № 49 от 16.10.2014год.

На основание събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства и след цялостна проверка на обжалваното НП въззивният съд е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват формално основание за отмяна на НП. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 ЗАНН и съдържат изискуемите от разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН реквизити.

Според СРС от събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства безспорно е установено извършеното нарушение, за което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. Установено е, че на 04.04.2018г. в застрахователното дружество е заведена претенция вследствие на подадено уведомление за завеждане на щета по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите. Преписката е образувана по повод настъпило застрахователно събитие - ПТП. Вследствие на последното са причинени увреждания на лек автомобил, марка „К.", модел „С.", рег. [рег.номер на МПС] .Основанието за образуване на преписката е сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, обективирана в застрахователна полица № ВG/22/117001997364, със срок на покритие от 18.07.2017 до 17.07.2018 г. включително.

На 04.04.2018 г. след представянето на всички доказателства, необходими за установяването на претенцията по основание и размер, бил извършен оглед на увредения лек автомобил. Съставен опис на претенцията. На 10.04.2018 г. съставен и документ „Доклад по щета № 000-5000-18-17255/1." Определен е и размерът на

застрахователното обезщетение - 301,62 лева.С платежно нареждане от 02.07.2018г. застрахователят е изплатил последното на застрахованото лице.

Обезщетенията за вреди на МПС се определят в съответствие с методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, приета с наредбата по чл. 504 от КЗ, а именно - Наредба № 49 от 16.10.2014 г. за задължително застраховане по застраховки „Гражданска отговорност" на автомобилистите и „Злополука“. Чл. 20, ал. 2 от последната препраща към приложения № 1 - 6 от Наредба № 24 от 2006 г. на КФН за задължително застраховане по чл. 249, т. 1 и 2 от КЗ и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС.

На 02.08.2018 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № Р-06-841/02.08.2018 г., с който е констатирано нарушение на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от Наредба № 49 от 16.10.2014 г. за задължително застраховане по застраховки „Гражданска отговорност" на автомобилистите и „Злополука". Последното се изразява в неспазването на изискванията на методика за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени от моторни превозни средства, по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, съгласно приложения № 1-6 от Наредба № 24 от 2006 г. на КФН, в частност - праговете в Приложение № 5.

Констатирано е неспазването са следните параметри: несъответствие на калкулираните в претенцията сервизни нормовремена за труд и ремонт на детайли на позиция 4 за автомобили клас „В“ с приетите и заложените нормовремена в Приложение № 5 на Методиката; несъответствие на калкулираното в опис-заключението по претенцията количество допълнителни материали за боядисване със заложените разходни норми в чл. 14 от Методиката; в сравнителната експертиза по претенцията не са начислени разходи за ползване на бояджийска камера и за тониране на боята съобразно т. 5.2 и т. 5.4 от Приложение № 5 на Методиката; не е приложен и чл. 10 от Методиката, съгласно който при частично боядисване на детайли с боя с метален ефект и надлакиране технологичното време се завишава с 20%.

При изяснена фактическа обстановка въззивният съд е разгледал възраженията на жалбоподателя, наведени в жалбата, като мотивирано е приел същите за неоснователни. Съдът е разгледал и наведените доводи за маловажност на нарушението като се е мотивирал защо не ги възприема. При тези мотиви е потвърдил НП.

Решението е правилно.

Въззивният съд е събрал необходимите за изясняване на фактите писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите правилно е приел, че в хода на съдебното производство е доказано извършеното нарушение, за което дружеството е санкционирано и че не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП.

Правилна е определената от административно - наказващия орган правна квалификация. Неоснователни са възраженията на касатора относно приложимостта на

чл.28 ЗАНН.В случая не е налице маловажност на нарушението. По делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на деянието. Неоснователни са доводите на касатора за несъответствие на наложеното наказание с целите му, посочени в чл.12 ЗАНН, обосновано с размера на наложената санкция.

Безспорно е установено, че нарушението е извършено при условията на повторност. По силата на §1, т. 51 от ДР на действащия КЗ „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Предходното НП № Р-10-77/23.01.2018г., на което се е позовал АНО, е влязло в сила на 06.02.2018г. С него дружеството е санкционирано пак за същото нарушение.

Не са налице и допуснати съществени нарушения в хода на въззивното производство и такива не се твърдят в контекста на чл.218, ал.1 АПК.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на въззивния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърдено НП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 100 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд София - град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 80950 от 03.05.2020год. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 - ти състав по НАХД № 21762/2018 г. по описа на същия съд.

ОСЪЖДА ЗК [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисия за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :